

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Societate Iesv Vbaldinus Sive De Vita
& Indole Antonii Mariæ Vbaldini Vrbinatis, Monteaë
Comitis, Breviarivm**

Bidermann, Jakob

Fribvrgi Brisgoiae, 1663

Meditandi institutum. 16

urn:nbn:de:hbz:466:1-44891

cum sodalibus licuit. Quos ipsos siquà officio defuisse comperisset, aderat in tempore, seque illis commodè ingerebat; & quò p̄sum intermissum ipsi libentins conficerent, suum vltro cum illis integrè repetebat.

XVI. Meditandi institutum.

HOc tali studio, cum Antonius diù se multùmque approbasset, visus alijs peridoneus est, qui paullatim ab his vulgi rudimentis ad altiùs orandi genus duceretur. Id sibi negotium sumfit | Pater ille, quem Antonio præfectum præfides dedere. Franciscus ei Lanfrancus nomē: Iam cum Indiæ candidatus; nec multo post, ad Aethiopas Christo afferendos, cum socijs dimissus. Ab hoc vt fortè per colloqui-

quium didicit adolescens; esse mortal's hodieque multos; qui, vt maius operæ suæ precium faciant, non solis precibus, quas, (quod ore proferantur) Vocales nominamus; sed longè imperius, meditandis diuinis, animū consuerint exercere. Atque hinc nimirum tam admirabiles illorum fructus existere, vt sui potentes, ad nullam animi perturbationem patere; sed vitiorum securi, ad summa virtutum euadere, quasi per plana, videantur. Neque abs re facturum Antonium, si ad ceteras preces adeò propensus, huius quoque studij partem sibi capesseret. Ille, qui de hac exercitatione, ad eum diē nihil audisset, vt commodū præfectus finierat, illicò iustare, atque auidè, vt rei tam diuinæ

mo

mod
tur,
prie
se pa
cis d
tand
nobi
quit
mod
am n
habu
poste
que
sui, d
magi
argui
tioni
spon
cto so
die so
ne, ol
excip.

VBALDINI. 39

modum methodumque edoceatur, petere: nec finem orandi prius facere, quam obsecuturum se pater annuisset. Quare in paucis diebus affectus, eam meditando rationem, quam sanctus nobis Ignatius, eximiam reliquit, omnem conquiritè, non modò tenuit, sed eius omnes etiam numeros partesque ita pensi habuit, ut latum inde vnguem postea nunquam declinarit: iamque aded, inter prima tirocinij sui, ductor aliis ad eam rem esse, magisterque potuerit. Sub nocte argumentum decretæ meditationi idoneum aut ipse sibi disponere, aut traditum à Præfeto solerte, ter expendere, quotidie solebat; inq; ea præparatione, obrepentem oculis somnum excipere. Tum autem, ut primū
dilu-

diluculasset, instituti memor, strato se, prius multò quam lege iubebatur, corripere; ac ne destinata commentatio teperet, custodia sensus omnes acriter munire; vt intra lectuli velum plerumque abstrusus, tumultuantibus curis præcluderet accessum.

XVII. Meditantis solatia.

IN hac animi quiete, magnam vim lacrimarum solitus est fundere; quoties cū animo suo, hinc impensa Dei beneficia, hinc mortalium admissa scelera, reputabat. Sed nusquam nec vberius animam hi imbres, neque suauis irrigabant, quàm vbi materies, & argumentum suberat, quo Christi patientis dolores meditati subiicerentur. Enim vero tum ille, quantus quātusque

tusque
proc
man
lem
quic
mol
voti
ado
ipfa
mul
um
rum
ne,
ræ c
tior
feri
esse
seue
som
nod
per
quā